

Zitting 1980–1981

16817

Nadere wijziging van de Ziekenfondswet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Wet op het Praeventiefonds

B

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 11 februari 1981

Bij Kabinetsmissive van 10 december 1980, nr. 61, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, mede namens de Staatssecretaris van Sociale Zaken, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een wetsontwerp met memorie van toelichting, houdende nadere wijziging van de Ziekenfondswet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten en de Wet op het Praeventiefonds.

1. Het wetsontwerp strekt ertoe de Ziekenfondswet, de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) en de Wet op het Praeventiefonds ten aanzien van de belangrijkste knelpunten aan te passen aan de ontwikkelingen in de gezondheidszorg, voor zover deze aanpassingen althans geen financiële consequenties hebben. Het wetsontwerp geeft de Raad van State aanleiding tot het maken van enkele opmerkingen.

2. Algemeen

Het Ontwerp stelt voor in de Ziekenfondswet een regeling op te nemen voor de erkenning van instellingen. Een zodanige regeling van de AWBZ zal ingevolge het ontwerp worden aangepast. Een en ander vindt voornamelijk zijn neerslag in Artikel I, onder G en Artikel III, onder B. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat beide erkenningsregelingen bij de inwer-

kingtreding van de Wet voorzieningen gezondheidszorg naar deze wet zullen worden overgebracht. Een zodanige erkenningsregeling voor instellingen krachtens de Ziekenfondswet en de AWBZ lijkt naar 's Raads oordeel evenwel reeds te zijn neergelegd in Hoofdstuk IV, titel 2 van de ontwerp-Wet voorzieningen gezondheidszorg (Tweede Kamer zitting 1976–1977, 14 181, nr. 2, bladzijden 7 en volgende); voert zij verwezen naar het nader gewijzigde ontwerp van wet (Tweede Kamer zitting 1980–1981, 14 181, nr. 18, Hoofdstuk VII, bladzijden 12 en volgende). Bij het college rijst de vraag of de invoering van bedoelde erkenningsregelingen ingevolge het onderhavige wetsontwerp nog opportuun is, nu blijkt de brief van de Ministers en Staatssecretarissen van respectievelijk Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk en Volksgezondheid en Milieuhygiëne dd. 14 september 1979 (Tweede Kamer zitting 1978–1979, 14 181, nr. 8, bladzijde 4, punt 4, onder B) de parlementaire behandeling van het ontwerp van Wet voorzieningen gezondheidszorg in 1981 naar verwachting zal kunnen worden afgerond. Hierbij tekent de Raad aan dat het eindverslag over het ontwerp op 10 december door de Vaste Commissie voor Volksgezondheid is vastgesteld (Tweede Kamer zitting 1980–1981, nr. 20). Aan het vorenstaande ware in de memorie van toelichting aandacht te besteden.

3. Artikelen

Artikel IC; artikel 4, eerste lid.

In opgemeld lid wordt de echtgenote onder bepaalde voorwaarden medeverzekerd. Blijkens de memorie van toelichting (bladzijde 3, onder C) ware in een voorkomend geval te lezen: echtgenoot. De vraag rijst of zulks niet alsnog in de wetstekst zelf tot uitdrukking dient te worden gebracht.

4. Artikel IC; artikel 4, zevende lid, onder a.

Ingevolge deze bepaling wordt het kostwinnerscriterium bij ministerieel besluit uitgewerkt. Ofschoon het vigerende artikel 4, zesde lid, onder c, een soortgelijke bepaling behelst, meent de Raad dat in het ontwerp in hoofdlijnen zou moeten worden bepaald op grond waarvan een zodanige uitwerking dient te geschieden. Bedoelde uitwerking bepaald immers voor zeer velen of zij voor medeverzekering ingevolge de Ziekenfondswet in aanmerking komen. Tevens ware naar 's Raads mening aan het bovenstaande in de memorie van toelichting aandacht te besteden.

Overigens lijkt het juister het tiende lid op het zevende lid te laten aansluiten, aangezien beide bepalingen de beoordeling van de verzekerde als kostwinner betreffen.

5. Artikel IO; artikel 33, tweede lid.

De Raad is van oordeel dat in de memorie van toelichting (bladzijde 8,

tweede alinea, onder O) niet voetstoots kan worden gesteld dat het eventueel verzekeren van eigen bijdragen en van verstrekkingen, welke uit een oogpunt van kostenbeheersing en beperking van de gezondheidszorgconsumptie gedeeltelijk uit het verstrekkingenpakket worden gelicht, «niet in het belang van de gezondheidszorg» kan worden geacht. Het college meent dat een nadere toelichting hier wenselijk is.

6. Artikel IZ; artikel 92a.

Naar de mening van de Raad verdient het aanbeveling hier een geheimhoudingsbepaling van de volgende strekking op te nemen;

«Voor zover hij niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift daartoe gehouden is, is een ieder die bij de uitvoering van deze wet betrokken is en daarbij de beschikking krijgt over gegevens, waarvan hij het vertrouwelijk karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, verplicht tot geheimhouding daarvan».

De Raad moge er naar verwijzen, dat hij reeds eerder aan de Minister-President, Minister van Algemene Zaken, zijn voorkeur voor deze redactie heeft kenbaar gemaakt.

MEMORIE VAN TOELICHTING

7. De toelichting (bladzijden 13 en 14) onder Artikel IAA, Artikel IIIA t/m U en Artikel V is door louter verwijzingen naar de Raad meent weinig verhelderend. Zo kan de artikelsgewijze toelichting ter zake van Artikel I, onder R t/m V (verwezen zij naar de memorie van toelichting, Artikel III, onder K t/m O, bladzijde 14) bezwaarlijk tevens als toelichting dienen op niet nader genoemde ontwerp-bepalingen van de AWBZ. Aan vorenbedoelde toelichting ware meer inhoud te geven.

De Raad van State geeft U in overweging het wetsontwerp te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten